

A nevelésről

2009 július 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bevezet?ként igazolnom kell magam. Bátran kijelenthetem, hogy semmiféle olyan végzettségem, diplomám és szakbizonyítványom nincsen és soha nem is volt, amelyekkel visszaélve az utóbbi ötven-száz évben szétverték a magyar közoktatást.

Nem vagyok szakember, inkább egész embernek vallom magamat, és mint egész ember, nagyobb beleszólást várok el a nevelési rendszer helyreállításába, mint amennyi egy szakembernek kijár. Semmiképpen nem tudom, hogyan kell szaktárgyi tantervet összeállítani, ha majd arra lesz szükség, hátra fogok lépni, akkor jöjjenek a szakemberek. Ám a keretek és az alapfogalmak felvázolása nem szakmunka!

További értetlenkedések megelőzésére már most kijelentem, hogy semmiféle újítást a nevelésügyben nem tervezek, nem követelek. Éppen ellenkezőleg, megpróbálok néhány olyan alapelvet megfogalmazni, amelyet úgy gondolom, régen is alkalmaztak, még akkor is, ha leírt változatuk nem maradt ránk. És még egy kitétel: mindenkor kifejezetten az *általános* tanítás-neveléssel foglalkozom: elemi és általános iskola, gimnázium. Nem tartozik ide a szakképzés.

*1 A nevelés **tárgya**, a gyerek, a diák, egyúttal **ember** is. Ebből a nyilvánvaló tényből egyenesen következik, hogy kísérletezni nem szabad vele.*

(Na ugye, nem kell ide semmiféle diploma? Ha ezt az egyszer? igazságot következetesen és minden korban alkalmazták volna, sokkal kevesebb bajunk lenne ma.)

A nevelés tárgyi-szervezeti-tanmeneti körülményeit illetően azonnal vissza kell menni a kályhához, vagyis egy olyan időponthoz, amely még viszonylag mentes volt a modern idők liberális ötletelésétől. Fiú és lánygyerekeket különböző természetük szerint el kell különíteni, mert egészen más nevelést kívánnak. A lassú, ismétlésekkel és játékkal, azaz a gyerekek személyiségének felméréssel töltött elemi iskolát mielőbb helyre kell állítani.

2 Szent tehének egész gulyáját vágóhídra kell küldeni.

- A) A kötelező iskolába járásnak semmi értelme. Intelligens ember ugyanis akar tanulni, a többit meg úgy sem lehet rákényszeríteni. Ezt mindenki tudja, megfélemezni csakis azok szoktak róla, akik valamiképpen döntéshozó helyzetbe kerülnek.
- B) A szabad iskolaválasztás rombol és pusztít. Létre jöttek az elitiskolák, ami még önmagában nem volna baj, de a többi közben szükségszerűen leromlott. Ez pedig megengedhetetlen. Minden általános jellegű iskola területi elven gyűjti tanulóit, az elemiétől a kollégiumokig.
- C) Természettudományok tanítása általános jellegű nevelési intézményekben évfolyamtól függően, és szigorúan korlátozott óraszámokban történhet.

- D) Eddig nem tanított alapelemeit életünknek sürgősen be kell emelni az iskola falai közé. Feltétlen kell legalább annyi viselkedéskultúrát és esztétikát tanítani a gyerekeknek, hogy az öltözködésben a vászon másodrendű anyag, a szövet pedig nyerje vissza valós értékét. Valamint tudjanak különbséget tenni a színpadi kosztüm és az utcai viseletre alkalmas öltözet, konnektor és kismalac között.
- E) Amint a felnőttek munkajogi szabályozása megmondja, ki mennyit dolgozhat naponta, lásd pl. a pedagógusok óraszámát, ugyanúgy törvényben kell elírni a gyerekek tanóráinak legmagasabb számát. Az ugyanúgy munkaidő, mint a felnőtteké.
- F) A felvételi vizsga fogalmát pedig valóban el kell törölni, de mindenféle iskolában. A gyerek beiratkozik, és az igazgató majd, amikor úgy látja helyesnek kirúgja, ha nem hajlandó beilleszkedni, tanulni, fészülni, stb.

Pogány István

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló